

[Ministeren for skatter og afgifter]

dels i erhvervsmæssigt øjemed, fastsættes efter et skøn.

Statsskattedirektoratet har i anledning af spørgsmålet udtalt, at de mindre væsentlige ændringer, der med virkning for indeværende indkomstår, 1978, er gennemført i ligningsloven, efter direktoratets opfattelse ikke vil kunne begrunde nogen skærpselse af beskatningen på dette område.

Praksis er og har i mange år været, at lejeværdien – i tilfælde, hvor brugsværdien af de til ejerens erhvervsvirksomhed benyttede lokaler andrager 25 pct. af ejendommens samlede brugsværdi – ikke kan fastsættes efter ligningslovens procentregler, men skal ansættes efter et skøn.

Der skal endvidere ske en skønsmæssig lejeværdiansættelse i alle tilfælde, hvor der sker udlejning til fremmede.

Med virkning for indkomståret 1979 er reglerne imidlertid ændret, således at det fra dette år er uden betydning, om en del af ejendommen anvendes til ejerens eller til andres erhvervsvirksomhed. I begge tilfælde skal lejeværdien først ansættes skønsmæssigt, når en væsentlig del af ejendommen – i praksis 25 pct. – benyttes til erhvervsmæssig virksomhed.

På dette område vil der således fra og med indkomståret 1979 ske en lempelse af reglerne for fastsættelse af lejeværdi.

Efter de foreliggende oplysninger skulle der således ikke være sket nogen skærpselse af beskatningen af lejeværdien af bolig i egen ejendom, der benyttes både til beboelse og i erhverv. En sådan udvikling ville heller ikke være i overensstemmelse med den nuværende regerings aktuelle bestræbelser på at fastholde boligudgifterne på det nugældende niveau.

Noget andet er, at der, efter at der er oprettet et bygnings- og boligregister, nu skulle være skabt mulighed for, at det fra og med 17. alm. vurdering kan pålægges vurderingsrådene at foretage en fordeling af handelsværdien for de blandede beboelses- og erhvervsjendomme, således at procentreglerne for fastsættelsen af lejeværdien også vil kunne finde anvendelse i disse tilfælde. En lovændring på dette område vil derfor blive taget op til vurdering.

Til udenrigsministeren (24/8 78) af:

Honoré (KrF):

»Agter regeringen at iværksætte en snarlig humanitær bistand til 300.000 nødstedte kristne i Libanon?«

(Spm. nr. 1168).

Begrundelse.

Det syriske angreb på de kristne i Libanon, først og fremmest i det østlige Beirut, har skabt et stort flygtningeproblem.

Da den libanesiske regerings hjælp er helt utilstrækkelig, har Libanons katolske nødhjælpsorganisation udsendt en appel om øjeblikkelig hjælp i form af fødevarer og medicin til 300.000 nødstedte kristne (Kristeligt Dagblad den 22. august).

Vil regeringen reagere positivt på denne appel?

Besvarelse (4/9 78):

Udenrigsministeren (Christoffersen):

Danmark har under og efter borgerkrigen i Libanon ydet i alt 6,7 mill. kr. som statsbidrag til nødhjælpsprogrammer til fordel for den hårdt ramte befolkning i det konflikt-hærgede Libanon.

Den danske katastrofebistand til Libanon er ydet som svar på appeller og anmodninger om statslige bidrag, der er udsendt af FN, FNs højkommisær for Flygtninge (UNHCR), Den internationale Røde Kors Komité (ICRC) og Dansk Røde Kors. Nødhjælpen til konfliktofrene i Libanon har bl. a. omfattet medicin, levnedsmidler og tøj samt udsendelse af medicinsk personel til et felthospital stillet til rådighed for ICRC af de skandinaviske Røde Kors-selskaber.

Den senest modtagne appel om et statsbidrag blev imødekommet i oktober 1977 med et beløb på 1 mill. kr. til UNHCRs nødhjælpsprogram omfattende genbosættelse af et stort antal flygtninge og genopbygning af ca. 25 stærkt beskadigede landsbyer i Libanon.

Siden oktober 1977 er der ikke modtaget appeller om statsbidrag til fordel for den humanitære bistand, som videreføres i Libanon af humanitære hjælpeorganisationer. Dansk Røde Kors har imidlertid i marts 1978 af egne midler ydet ca. 500.000 til ICRCs nødhjælpsarbejde i Libanon. Herudover har Folkekirkens Nødhjælp, ligeledes af egne mid-